

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9C/55/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113201013
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8113201013.2

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100 023 266, právne zastúpeného JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Karadžičova 8, Bratislava proti žalovanému: X. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, Prešov, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Občianske združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, Košice, zastúpená JUDr. Ladislavom Miklušom, so sídlom Stará Baštová 2, Košice, o zaplatenie 775,57 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá

II. Žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

III. Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi Občianske združenie - právna pomoc spotrebiteľom, v prospech jeho právneho zástupcu JUDr. Ladislava Mikluša náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 118,52 €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou došlou súdu dňa 14.01.2013 sa žalobca domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 775,57 € na tom skutkovom základe, že na základe zmluvy o úvere zo dňa 04.11.2007 mu poskytol úver splatný v 12. mesačných splátkach vo výške 71,33 €.

Žalovaný porušil ustanovenia úverovej zmluvy tým, že pohľadávku riadne a včas nesplatil. Žalovaný pohľadávku neuhradil ani čiastočne. Pohľadávka žalobcu tak ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 775,57 € a pozostáva z neuhradenej časti úveru, zmluvnej pokuty a odkúpených poplatkov.

Žalovaný je ďalej povinný zaplatiť 8,5% ročný úrok z omeškania zo sumy neuhradenej časti úveru od 21.08.2008 do dňa zaplatenia a úrok vo výške 0,05 % zo sumy neuhradenej časti úveru od 21.08.2008 do zaplatenia.

Žalobca na podporu svojich tvrdení predložil zmluvu o pôžičke č. 7112269838, z ktorej vyplýva, že žalovanému bola poskytnutá pôžička vo výške 21 489,-Sk, bol dohodnutý počet splátok 12 vo výške 2 149,-Sk a žalovaný mal celkom zaplatiť sumu 25 787,-Sk. Súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky.

Okresný súd Prešov v uvedenej veci prvýkrát rozhodol rozsudkom zo dňa 31.05.2013 tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 331,67 € s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo súm tam uvedených. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Proti predmetnému rozsudku bolo podané odvolanie ako zo strany žalobcu, a to voči výroku o zamietnutí žaloby, tak aj zo strany vedľajšieho účastníka, ktorý namietal premlčanie žalobou uplatnenej pohľadávky.

Krajský súd ako odvolací súd rozhodol uznesením č. k. 6Co/149/2013-96 zo dňa 14.10.2014 tak, že zrušil rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Dopĺňacím rozsudkom č. k. 6Co/149/2013 zo dňa 27.11.2014, krajský súd rozhodol tak, že potvrdil rozsudok v zamietavom výroku.

V uznesení, ktorým došlo k zrušeniu rozsudku Okresného súdu Prešov vo vyhovujúcom výroku, krajský súd na str. 4. uviedol, že v zmysle judikatúry by mal prvostupňový súd najprv posúdiť právo žalobcu a následne posúdiť vznesenú námietku premlčania zo strany vedľajšieho účastníka.

Ako vyplýva z čl. 51, na ktorom sa nachádza vyjadrenie k žalobnému návrhu, vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania z dôvodu, že žalobca zosplatnil pôžičku dňa 20.02.2008 a žaloba bola súdu doručená až dňa 14.01.2013, teda po uplynutí premlčacej doby.

Po vrátení veci odvolacím súdom Okresný súd Prešov sa zameril teda predovšetkým na otázku, či žalobou uplatnený nárok nie je premlčaný, pretože ak by tomu tak bolo, nie je potrebné skúmať ďalšie otázky s prejednávanou vecou súvisiace (ako napr. či úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti, a pod.).

V prejednávanej veci bolo zistené, že na základe zmluvy o pôžičke (čl. 4) bola zmluva uzavretá 04.11.2007. Žalovaný mal zaplatiť 12 splátok v mesačných intervaloch a ako vyplýva z tvrdení žalobcu, pôžička mala byť splatená dňa 20.08.2008, keďže od 21.08.2008 sa požaduje zaplatenie úroku z omeškania.

Pri svojom rozhodovaní vychádzal súd z nasledujúcich ustanovení právnych predpisov:

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch - na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch - zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka - Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka - Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Súdu je známe rozhodnutie NS SR č. 6MCdo/4/2012, na ktoré sa veritelia spotrebiteľských úveroch zvyknú odvolávať a v ktorom je uvedené, že pri zmluve o úvere, je otázku premlčania potrebné riešiť podľa Obchodného zákonníka.

Procesnému súdu je známe aj rozhodnutie NS ČR sp.zn. 32 Cdo 3337/2010, na ktoré sa taktiež veritelia spotrebiteľských úverov odvolávajú a podľa ktorého - Úprava promlčení obsažená v občianskom zákoníku v § 101 a násl. nepatrí medzi tzv. jiná ustanovení směřující k ochraně spotřebitele ve smyslu § 262 odst. 4 části věty první za středníkem obchodního zákoníku. Výkladem § 262 odst. 4 části věty první za středníkem obch. zák. nelze dospět k závěru, že odůvodňuje aplikaci jakéhokoli ustanovení, jež by mohlo být pro spotřebitele výhodnější. Takovému závěru nelze přisvědčit již jen proto, že by vnášel do právních vztahů zásadní nejistotu a znamenal by též výrazný zásah do zásady rovnosti účastníků těchto vztahů. Úprava promlčení není úpravou, která směřuje k ochraně spotřebitele; odlišně stanovená délka promlčecí doby v občianském a obchodním zákoníku je pouze výsledkem různých legislativních procesů, z nichž však žádný nesměruje k ochraně slabší strany (spotřebitele). Promlčení působí vůči

oběma stranám stejně, z komplexní úpravy promlčení v každém z těchto zákonů nelze považovať jen některá z nich za výhodnější pro spotřebitele.

Senát 9C Okresného súdu Prešov rozhodujúci túto vec, podľa vyššie uvedených rozhodnutí v inej veci aj rozhodol, avšak jeho rozhodnutie bolo krajským súdom zrušené s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 6 Co 81/2012 zo dňa 14. februára 2013, v ktorom bol vyslovený právny názor, že aj pri úverovej zmluve uzavretej podľa Obchodného zákonníka medzi podnikateľom a spotrebiteľom treba použiť pri otázke premlčania (ale aj pri iných otázkach, napr. uznanie dlhu a pod.) prednostne úpravu uvedenú v Občianskom zákonníku.

Ústavný súd SR vo veci sp. zn. ÚS 402/2013-10 na základe ústavnej sťažnosti proti uvedenému rozsudku KS v Prešove s obdobnými dôvodmi ako uvádza žalobca uviedol, že: „Po preskúmaní rozsudku krajského súdu ústavný súd argumentáciu sťažovateľa nevyhodnotil ako spôsobilú spochybniť ústavnú udržateľnosť záverov krajského súdu. Ústavný súd nezistil, že by krajským súdom aplikovaný postup pri zistení a hodnotení skutkového stavu veci a pri ustálení právnych záverov mohol zakladať dôvod na zásah ústavného súdu do namietaného rozsudku v súlade s jeho právomocami ustanovenými v čl. 127 ods. 2 ústavy. Ústavný súd nezistil, že by posudzovaný rozsudok krajského súdu bol svojvoľný alebo v zjavnom vzájomnom rozpore či urobený v zrejmom omyle a v nesúlade s platnou právnou úpravou či nedostatočne odôvodnený.“

Na základe vyššie uvedeného aj senát 9C aplikuje pri svojom rozhodovaní na spotrebiteľský úver vo forme úverovej zmluvy podľa Obchodného zákonníka úpravu premlčania uvedenú v občianskom zákonníku. Keďže úver bol splatný dňa 20.02.2008 a žaloba bola podaná na súde dňa 26.11.2013, bola podaná po uplynutí premlčacej lehoty a preto súd podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka uplatnené právo priznať nemohol. Uvedený záver sa týka ako istiny, tak aj úrokov a úrokov z omeškania, ako aj zmluvnej pokuty.

Len na margo veci súd uvádza, že žalobou uplatnená pohľadávka by bola premlčaná aj pri aplikácii 4 - ročnej premlčacej doby podľa Obchodného zákonníka.

Pokiaľ ide o náhradu trov konania, žalobca v konaní neúspešný právo na ňu nemá. Táto by v konaní patrila úspešnému žalovanému, ktorý si ju však neuplatnil.

Náhradu trov právneho zastúpenia si však uplatnil vedľajší účastník vystupujúci na strane úspešného žalovaného, námietka premlčania ktorého viedla pre žalovaného k úspechu v spore.

Trovy vedľajšieho účastníka spočívajú v nákladoch právneho zastúpenia podľa Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. za nasledujúce úkony právnych služieb:

1. Prevzatie a príprava zastúpenia - 51,45 € + RP 7,81 €
2. Vyjadrenie k žalobe - 51,45 € + RP 7,81 €,

spolu 118,52 €.

Trovy konania môže žalobca zaplatiť na účet č.: 4200922518/8360, VS: 17244.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v 4 vyhotoveniach na Okresný súd Prešov, pričom odvolanie musí mať náležitosti uvedené v ust. § 205 ods. 1 a 2 O. s. p..

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.